

Gelijkgestemden bouwen Abshof om daar samen oud te worden

Volgens sceptici zou het nooit van de grond komen. Een groep van particulieren die zelf een complex ontwikkelen om daar samen oud te worden. Maar in Munstergeleen is de bouw van Abshof nu wel degelijk begonnen.

MUNSTERGELEEN
DOOR ERWIN SCHMIDT

In het begin van dit millennium is de oude hoeve van voormalig klooster Abshoven gesloopt. Precies op die plek komen nu in eenzelfde carré-vorm zeven woningen en een appartement te staan, met een gemeenschappelijke ruimte voor vergaderingen en feesten voor de woongroep. „Die ruimte met terrasje komt op de plek met het mooiste uitzicht”, zegt mede-initiatiefnemer Frank Rijnders (58). Dat past goed bij de filosofie achter de woongroep.

Ruim vier jaar voorbereiding is aan de bouwstart voorafgegaan. Het begon allemaal met een idee, toen de maatschappij veranderde. „Er zijn geen bejaardenhuizen meer en kinderen hebben geen tijd meer of wonen te ver weg voor mantelzorg”, legt Rijnders uit.

Hij maakte zelf jaren geleden mee dat het bejaardenhuis waar zijn moeder verbleef in Brunssum de deuren sloot. „Ik woonde in Den Bosch, het dichtst bij voor het leveren van mantelzorg.” Er werd een oplossing voor zijn moeder gevonden, maar het zette Rijnders aan het denken over hoe hij zijn eigen oude dag wilde regelen.

Hij sprak er met kennissen over begin 2015, die de zorgen herkennen. Het idee om een woongroep te vormen, waarin de deelnemers naar elkaar omkijken, was geboren. Met de bedoeling op den duur indien nodig zelf private zorg aan huis in te huren, om zo samen oud te worden.

Sceptis

Veel van dit soort initiatieven lopen spaak. Zeker als er gezamenlijk gebouwd wordt via Collectief Particulier Ondernemerschap. Want wie in de groep gaat wat betalen, wat heb je voor elkaar over en vooral: wie trekt de kar? Rijnders erkent dat er wat sceptis moest worden overwonnen.

Hij benadrukt steeds dat heel de woongroep het project Abshof mogelijk maakt. Maar de bijna gepensioneerde verandermanager zegt dat hij pro Deo twee à drie dagen per week in het project steekt en vast aanspreekpunt is. Iets wat bij initiatieven die het niet redden vaak ontbreekt. „Het groepsproces om de neuzen dezelfde kant uit te krijgen en te houden, is de uitdaging.” Zeker wanneer er tegenslag en vertraging volgen. Zoals planaanpassingen door welstandseisen en onverwachts opgelegd archeologisch onderzoek op de

bouwlocatie. „Dat kostte ons veertig mille waarop niet was gerekend.”

Voordeel

Al die hobbels hebben een voordeel. „We vergaderen maandelijks en in de loop der tijd leer je elkaar heel goed kennen”, zegt een andere toekomstige bewoner, Hans Huisman (65), die even aanschuift. „Zeker over de financiële inbreng van eenieder zijn stevige gesprekken gevoerd.” De groep is dan ook al enkele malen van samenstelling veranderd. „De kennissen met wie ik het eerst het idee besprak, doen bijvoorbeeld niet meer mee. Er zijn ook mensen die al hun eigen huis hadden verkocht, die eruit zijn gestapt.

We zijn nu met twaalf bewoners”, zegt Rijnders. Zij hebben inmiddels het koopcontract getekend. Er is nog één woning in woongroep Abshof beschikbaar.

„Je ziet dat van de deelnemers veel mensen uit het onderwijs komen of een zorgachtergrond hebben”, zegt Huisman. „Er is wat altruïsme nodig om mee te doen.” Samen de tuin doen, (elektrische) auto's delen en voor elkaar klaar staan, vergt het inleveren van wat privacy, weet Rijnders. „Als iemand wil meedoen en zegt een ton meer in te kunnen brengen dan een ander, vraag ik: maar wat kun je bijdragen?”

Voor informatie over woongroep Abshof, e-mail: frankrijnders@hotmail.com

Het bouwplan Abshof. ILLUSTRATIE STUDIO EROL/TEKENBUREAU ELEMENT